

Багдан-Ігар Антоныч/ Богдан-Ігор Антонич (1909 – 1937) – україніскі паэт, празаік, перакладчык, літаратуразнаўца, “закаханы ў жыццё паганец”. Праз афіцыйную забарону шырокую вядомасць яго творы атрымалі толькі ў сярэдзіне 1960-х гадоў. Але пры гэтым Антоныч зрабіў моцны ўплыў на сучасную ўкраінскую паэзію.

Аўтабіяграфія Вершы

Вясна (Весна)

Расце Антоныч і расце трава,
курчавяцца і зелянеюць вольхі,
ты нахіліся, нахіліся толькі –
пачуеш таямнічасць хараства.

Дажджом мяне вясновым не трывож!
Разбіты сіні жбан шклянога неба,
аскепкі лісця шклом пакрылі глебу,
у рэшата збіраеш цёплы дождж?

Лясною мовай крыкнула сава,
у стрэльбу ночы ўклалі зоркі-кулі,
на вольхах месяц раскляюць зязюлі,
расце Антоныч і расце трава.

пераклад з украінскай – Алена Пятровіч

Вішні (Вишні)

Антоныч быў хрушчом і жыў тады на вішнях,
На вішнях тых, якія апяваў Шаўчэнка.
Мая краіна зорная, дзе кожны – бліжні,
Краіна, дзе садок вішнёвы й салавейка.

Дзе вечары з Евангелля і дзе світанкі,

дзе неба сонцам прыціскае хутар белы,
Цвітуць натхнення вішні кучарава-п'янка,
Як за Шаўчэнкам, зноўку пояць песню хмелем.

пераклад з украінскай – Алена Пятровіч

Аўтабіяграфія (Автабіяграфія)

З гары, што вобач сонца, першы раз усміхнуўся небу,
тады мяне наведар таямнічы, дзіўны геній,
зялёных словаў спеў заспеў мяне ў адно імгненне.
Цяпер – дзе б я ні быў і калі-небудзь,
я ўсё ж – дзіця п'яное з сонцам у кішэні.

А як сышоў я з гор на гарадскі памост,
у нэндзе і бядзе я долі даў зарок яе не ганіць,
глядзеў спакойна на ўсхваляваных хвіляў танец,
Мае радкі – над рэчкай часу калінавы мост,
я – закаханы ў жыццё паганец.

пераклад з украінскай – Алена Пятровіч

Да маёй песні (До моёй пісні)

Круціцца свет веснавы і зялёны.
Ясень і сэрца спявае ўва мне.
Песня кружыць верацэнцам натхнёным,
слоўнае срэбра на верацяне.

Ясень, асвечаны сонцам, напіўся,
Персцень натхнення на сэрцы знайшоў.
Гэй жа, п'яны, і ляці, і круціся
песняй маіх дваццаці трох гадоў!

пераклад з украінскай – Алена Пятровіч

На шляху (На шляху)

Аплецены вятрамі золак
ляціць, бы цыганё, з вады
і на пяску крычыць вясёла,
апалены і малады.

Рака змяістай песняй песціць,
і хлешчуць хвалямі вятры,
і дзень хавае ў строму месяц,
нібы ў кішэню грош стары.

Клююць ляшчыну спевам косы,
звініць, бы медзь, шырокі шлях.
Ідзе рассмеяны і босы
хлапчына з сонцам на плячах.

пераклад з украінскай – Алена Пятровіч

Рамантызм (Романтизм)

Над морам крумкачоў навіслі хмары,
лірычны месяц скрала неба сіль,
І стромы дзікія, і далячынь,
з якое Байрана пывуць карсары.

У садзе цёмнай ноччу сумны Вэртэр
душу і свет кладзе на вагі зораў
і тужыць, што жыццё – бясконцы морак.
Адна ты, смерць, – прытулак хворых сэрцаў.

Два светы бачым мы. Адзін – наўкола,
другі – мы самі, і яны здавён
жыццё цяжараць, сэрца робяць кволым.

Няўжо слабейшыя ў грудзях пажары,
чым рэчаіснасці пустой праклён?
...Не ведалі, што лепшы свет за мары.

пераклад з украінскай – Кацярына Маціеўская

Балада пра блакітную смерць

(Балада про блакитну смерть)

Дамоў хімеры і падворкаў студні,
бы чэраў цемрадзі, і вузкасць мокрых сходаў,
бясконцасць іх, і прорва ночы студзіць,
і цёмных брамаў сум, і цвілі млосны подых.
Паперы змяты і запэцканы ашмётак,
сем простых словаў: “Просім не вініць нікога,
злачынцы не шукаць!” Крадзецца ў ціхіх ботах
бы мудры кот, па дахах ветаху падкова.

З аголеных драгоў букеты сіняй пары,
блакіт крыві бруіць з распухлых медных жылаў.
З-за шафы, што ў паўсне пералякана марыць,
хтось сола на кларнэце смутку ў морак выліў.

Гарыць струмень блакіту, бы душа, натхнёны,
і палкі шэпт вар’яцтва сэрцы двух калыша
на дне свядомасці.

І ноч у вір шалёны!

І сінім квеццем газ затчэ кілімы цішы!

Пасцель – ладдзю раскошы і тугі каханья –
мыш ветаху мяце хвостом, цынічна й куца,
і з целац цела ў цесным сошчапе расстанья
у прагных курчах болю й асалоды б’юцца.

Над імі хіліцца анёл блакітны газу
і сінім полымем вянчае іх, бы міртам,
і душы, бы лілеі, аддае экстазу,
пакуль не дагараць апошняй кропляй спірту.

пераклад з украінскай – Марыйка Мартысевіч

© Марыйка Мартысевіч, пераклад, 2009

© Кацярына Маціеўская, пераклад, 2009

© Алена Пятровіч, пераклад, 2009